

BERÄTTELSEN OM LUQMAN AV IBN KATHIR

I Allahs , den Nådigastes, den Barmhärtigastes, Namn

BERÄTTELSEN OM LUQMAN
Boktitel: Stories Of The Quran
Författare: Ibn Kathir

Allah den Allsmäktige säger:

{Och Vi skänkte sannerligen visdom (Luqman AlHikmah) och sade: "Tacka Allah." Och den som tackar, han tackar för (sitt eget bästa). Och den som är otacksam, då är Allah sannerligen Allmäktig (Fri från alla behov), värdig all lovprisning. Och (kom ihåg) när Luqman sade till sin son när han gav honom råd: "O min son! Före dig inte i dyrkan med andra vid sidan av Allah. Sannerligen, att förena sig med andra i dyrkan med Allah är ett stort fel. Och Vi har ålagt människan (att vara plikttrogen och god) mot sina föräldrar. Hans mor födde honom i svaghet och svårigheter efter svaghet och svårigheter, och hans avvänjning sker om två år - tacka Mig och våra föräldrar. Till Mig är den slutliga destinationen. Men om de (båda) strävar med dig för att få dig att förena dig i dyrkan med Mig, sådant som du inte har någon kunskap om, lyd dem då inte; utan uppför dig vänligt mot dem i världen, och följ den väg som vänder sig till Mig i ånger och lydnad. Då skall din återkomst vara till Mig, och Jag skall berätta för dig vad du

brukade göra. "O min son! Om det är (något) lika med vikten av ett senapsfrö, och om det än är i en klippa, eller i himlen eller på jorden, skall Allah frambringa det. Sannerligen, Allah är Subtil (i att han frambringar detta korn), Väl Medveten (om dess plats). "O min son! Aqim-As-Salat (utför As-Salat), ålägg (människor) Al-Ma'ruf (islamisk monoteism och allt som är gott), och förbjud (människor) Al-Munkar (dvs. otro på Allahs enhet, polyteister av alla slag och allt som är ont och dåligt), och ha tålamod med vad som än händer dig. Sannerligen, dessa är några av de viktiga buden (befallda av Allah utan undantag). "Och vänd inte ditt ansikte bort från människor med stolthet, och vandra inte i fräckhet på jorden. Sannerligen, Allah tycker inte om någon arrogant skrytsam." "Och var måttlig (eller visa ingen fräckhet) i ditt gång och sänk din röst. Sannerligen, den hårdaste av alla röster är åsnans skriande"}. (Luqman, 12-19)

Han är Luqman Ibn 'Anqa' Ibn Sadun. Eller, som As-Suhaili säger från Ibn Jarir och Al-Qutaibi, att han är Luqman Ibn Tharan som var från folket i *Aylah* (Jerusalem).

Han var en from man som ansträngde sig i dyrkan och som var välsignad med visdom. Det sägs också att han var domare under profeten Dawuds (frid vare med honom) livstid. Och Allah vet bäst.

Berättat av Sufyan Ath-Thawri från Al-Ash'ath efter 'Ikrimah på uppdrag av Ibn 'Abbas (må Allah vara nöjd med honom) som säger: Han var en etiopisk slav som arbetade som snickare. Qatadah berättade från 'Abdullah Ibn Az-Zubair som säger: Jag frågade Jabir Ibn 'Abdullah om Luqman. Han sa: "Han var kort med en platt näsa. Han var från Nubien."

Yahia Ibn Sa'id Al-Ansari återberättade efter Sa'id Ibn Al-Musayibs ordspråk: Luqman tillhörde de svarta männen i Egypten. Han hade tjocka läppar och Allah den Allsmäktige gav honom visdom men inte profetskap. Al-Awza'i sa: Jag fick höra av 'Abdur Rahman Ibn Harmalah: att en svart man kom till Sa'id Ibn Al Musayib och bad honom om välgörenhet. Sa'id sa: Känn dig inte bedrövd för din svarta hudfärg eftersom det bland de bästa av alla människor fanns tre svarta män: Bilal Ibn Rabah, Mahja' (den frigivna slaven till 'Omar Ibn Al-Khattab), och Luqman, den vise som var svart, från Nubien och vars läppar var tjocka.

Berättat av Al-A'mash efter Mujahid: Luqman var en svart, stor slav, med tjock läpp och benhålur. 'Omar Ibn Qais sade: "*Luqman var en svart slav, med tjock läpp och benhålur. Det hände sig att medan han predikade för några människor kom en man till honom och sade: Är det inte du som brukade vakta fåren med mig på den och den platsen? Luqman sade: Ja,*

BERÄTTELSEN OM LUQMAN AV IBN KATHIR

det är jag! Mannen sade: Vad fick dig då till den positionen? Luqman sade: att tala sanning och tala om det som inte angår mig.” (Denna Hadith återberättades av Ibn Jarir efter Ibn Hamid efter Al-Hakam)

Ibn Abu Hatim sade: Abu Zar’ah berättade för mig att Safwan efter Al-Walid efter ‘Abdur Rahman sade Ibn Abu Yazid Ibn Jabir: *”Allah den Allsmåttige upphöjde Luqmans status för hans visdom. En man som kände honom såg honom och sade: Är du inte slav åt den och den som brukade vaka över mina får för inte så länge sedan? Luqman sade: ja! Mannen sade: Vad upphöjde dig till denna höga status ser jag? Luqman sade: det Gudomliga Dekretet, att återgälda förtroendet, att tala sanning och att förkasta det som inte angår mig. ”*

Berättat av Ibn Wahb: Jag fick höra av ‘Abdullah Ibn ‘Ayyash Al-Fityani efter ‘Omar, ‘Afrahs befriade slav: *”En man kom till Luqman, den vise, och frågade: Är du Luqman? Är du slav åt den och den? Han sa: ”Ja!” Mannen sa: Du är den svarte herden! Luqman sa: Vad gäller min svarta färg, är den uppenbarligen uppenbar, så vad gör dig så förvånad? Mannen sa: Du blev ofta besökt av människor som behagligt accepterar dina domar! Luqman sa: O kusin! Om du gör vad jag säger till dig, kommer du att bli så här. Mannen sa: Vad är det? Luqman sa: Jag sänker min blick, vakar över min tunga, äter det som är tillåtet, behåller min kyskhet, fullgör mina löften, uppfyller mina åtaganden, är gästfri mot gäster, respekterar mina grannar och gör sig av med det som inte angår mig. Allt detta gjorde mig till den du tittar på.”*

En dag nämnde Abu Ad-Darda’ Luqman den vise och sade: Han fick inte visdom på grund av rikedom, barn, härkomst eller givna vanor, men han var återhållsam, tystlåten, djupt tänkande, och han sov aldrig under dagen. Dessutom har ingen någonsin sett honom spotta, harkla sig, pressa citronen, svara på naturens kallelse, bada, iakttä trivialiteter eller skratta dumt. Han var mycket värtalig och välbevandrad. Han grät eller ropade inte när alla hans barn dog. Slutligen brukade han besöka furstar och auktoritetsmän för att medla och tänka noggrant och finna förmaning. Så på grund av allt detta fick han den stora visdomen.

Vissa personer hävdade att han erbjöds profetskap och att han fruktade att inte kunna uppfylla dess krav och skyldigheter. Därför valde han att ha visdom, för det är lättare – detta kan inte vara helt sant – och Allah vet bäst! Ikrimah berättade också att: Luqman var en profet .

1Denna berättelse är mycket svag för underberättaren, Al-Ja’fi nämns av imamerna Al-Bukhari och An-Nasa’i bland de svaga berättarna.

Emellertid anser majoriteten av de lärda att han var en vis man och inte en profet. Dessutom nämndes han i den Årorika Koranen och hyllades högt av Allah den Allsmäktige som återberättade sitt råd till sin egen son där han säger: ***{O min son! Föreana dig inte i dyrkan med andra vid Allahs sida. Sannerligen, föreana dig med andra i dyrkan med Allah är verkligen ett stort Zulm (fel)}***, så han förbjöd sin son och varnade honom för att föreana sig med andra i dyrkan med Allah. Imam Al-Bukhari sade: Qutaibah sade till mig efter Jarir efter Al-A'mash efter Ibrahim efter 'Alqamah efter 'Abdullah: "När versen: ***{Det är de som tror och inte förväxlar sin tro med fel (dvs. föreanar sig med andra i dyrkan av Allah)}*** (Al-An'am, 82) uppenbarades, sade vi: "O Allahs budbärare! Vem finns det bland oss som inte har gjort fel mot sig själv?" Han (frid vare med honom) svarade: "Det är inte som du säger, för 'fel' i versen och 'förväxla inte deras tro med fel' betyder '**SHIRK**' (dvs. föreanar sig med andra i dyrkan av Allah). Har du inte hört Luqman säga till sin son : ***{O min son! Föreana dig inte med andra i dyrkan av Allah, sannerligen är det ett stort fel att föreana sig med andra i dyrkan av Allah}*** ." (Luqman, 13)

Sedan informerar Allah oss om Sitt råd till mänskligheten att ta hand om föräldrar. Han fastställer deras rättigheter gentemot barnen och befäller oss att vara vänliga mot dem även om de är polyteister. Men man bör inte lyda dem om de inbjuder honom att föreana sig med andra i dyrkan med Allah. Sedan återupptar Allah Luqmans råd till sin son och säger: ***{O min son! Om det är (något) lika med vikten av ett senapsfrö, och om det än är i en klippa, eller i himlen eller på jorden, kommer Allah att föra fram det. Sannerligen, Allah är Subtil (i att föra fram det kornet), Vål Medveten (om dess plats)}***, dvs. Han förbjuder honom att göra orätt mot människorna ens på minsta sätt, ty Allah kommer att föra fram det och ställa honom till svars på Uppståndelsens dag. Allah den Allsmäktige säger: ***{Sannerligen! Allah gör inte orätt ens vikten av en atom (eller en liten myra)}*** (An-Nisa', 40) och, ***{Och Vi skall upprätta en rättvis våg på Uppståndelsens dag, då skall ingen behandlas orättvist i någonting. Och om det är vikten av ett senapsfrö, skall Vi föra fram det. Och Vi är tillräckliga att ta hänsyn till det}*** (Al-Anbiya', 47) och, han sa till honom om denna orättfärdiga gärning var lika med vikten av ett senapsfrö, eller om det var i en solid klippa, eller i himlen eller på jorden, skall Allah föra fram det ty Han känner dess exakta plats, ***{ Sannerligen, Allah är Subtil (i att föra fram det fröet), Vålmedveten (om dess plats)}***. Allah den Allsmäktige säger också: ***{Och hos Honom är nycklarna till Ghaib (allt som är dolt), ingen känner dem utom Han. Och Han vet vad som helst som finns i landet och i havet; inte ett löv faller, utan att Han vet det. Det finns inte ett korn i jordens mörker, inte heller något färskt eller torrt, som inte***

är skrivet i en Klar Uppteckning} (Al-An'am, 59) och, *{Och det finns ingenting dolt i himlen och på jorden som inte finns i en Klar Bok (dvs. Al-Lauh Al-Mahfuz)}* (An-Naml, 75) och, *{den Allvetande om det Osedda, det skall komma till dig; inte ens vikten av en atom (eller en liten myra) eller mindre än det eller större undgår Hans Kunskap i himlarna eller på jorden, utan det finns i en Klar Bok (Al-Lauh Al-Mahfuz)}* (Saba', 3).

As-Sadiy hävdade att stenen som nämns i versen är den som ligger under den sjunde jorden. Men detta påstående avvisas helt eftersom ordet "sten" är obestämt och om hans påstående vore sant skulle det vara "stenen". Så "sten" betyder här vilken sten som helst och inte en specifik. Abu Sa'id Al-Khudri berättade efter profeten Muhammed (frid vare med honom): "Om någon av er utför gärningar i en solid klippa som inte har någon dörr eller hål, kommer hans gärningar, vad de än är, att komma ut (för allmänheten)." Sedan sade Luqman: *{O min son! Aqim-As-Salah (utför As-Salah)}*, dvs. utför det korrekt och i rätt tid. Sedan sade han: *{åbjud (människor) Al-Ma'ruf (islamisk monoteism och allt som är gott), och förbjud (människor) Al-Munkar (dvs. otro på Allahs enhet, polyteister av alla slag och allt som är ont och dåligt)}*, dvs. med din fulla kraft, med din hand, tunga och om du inte kunde, låt det ske med ditt hjärta (dvs. förkasta och ogilla det). Sedan rådde han honom att iaktta tålmod och sade: *{och ha tålmod med vad som än drabbar dig}*, ty om någon påbjuder det goda och förbjuder det onda, kommer han förmodligen att betraktas som fiende till vissa människor (men den slutliga belöningen skulle säkerligen vara hans). För detta befallde han honom att iaktta tålmod. *{Sannerligen, dessa är några av de viktiga buden (befallda av Allah utan undantag)}* som är oundvikliga och inte kan försummas.

Allah den Allsmäktige säger: *{Och vänd inte era ansikten bort från människor med högmot}*, återberättade Ibn `Abbas, Mujahid, `Ikrimah, Sa`id Ibn Jubair, Ad-Dahhak, Yazid Ibn Al-Asam, Abu Al-Jawza' och andra: Detta betyder att man inte ska vara prålig eller arrogant.

Allah den Allsmäktige säger: *{och vandra inte oförskämt på jorden. Sannerligen, Allah tycker inte om någon arrogant skrytsam person}*, här förbjuder Luqman sin son att gå sin väg. Allah den Allsmäktige säger: *{Och vandra inte på jorden med inbilskhet och arrogans. Sannerligen, ni kan varken slita sönder eller tränga igenom jorden, och ni kan inte heller uppnå en höjd som bergen}*. (Al-Isra', 37) dvs. ni kommer varken att kunna beträda hela jorden, eller tränga igenom den med er snabba gång eller starka fotsteg, och ni kommer inte att vara lika höga som berg med ert skrytsamhet eller arrogans. Så känn er själva väl, för ni

är bara en människa (skapad för att dyrka Allah ensam). Den profetiska hadithen säger: *”Medan en man gick och släpade sin klädnad med stolthet, svaldes han av jorden och kommer att fortsätta sjunka i den till uppståndelsens dag.”* (Återberättat av Imam Al-Bukhari i hans *Sahih*) En annan profetisk Hadith säger att: *”Var försiktig med att släpa era kläder med stolthet, ty detta är skrytsamhet som inte älskas (omtyckas) av Allah.”* Allah den Allsmäktige säger: **{Sannerligen, Allah tycker inte om någon arrogant skrytsam}.**

Efter att Luqman förbjudit sin son att skryta, beordrar han honom att vara måttlig i sin gång och säger: **{Och var måttlig (eller visa ingen oförskämdhet) i din gång}, dvs.** gå inte fort eller för långsamt, ta snarare en väg däremellan, **{Och den Nådigastes (Allahs) (trofasta) slavar är de som vandrar på jorden i ödmjukhet och stillhet, och när de dåraktiga tilltalar dem (med fula ord) svarar de tillbaka med milda och milda ord}**. (Al-Furqan, 63) Sedan säger Luqman: **{och sänk din röst}**, dvs. om du talar, höj inte din röst särskilt högt eftersom åsnans skriande är den hårdaste av alla röster.

Abu Hurairah (må Allah vara nöjd med honom) berättade: Profeten (frid vare med honom) sade: *”När ni hör tuppar gala, be om Allahs välsignelser, ty (deras galande indikerar att) de har sett en ängel. Och när ni hör åsnors skriande, sök skydd hos Allah från Satan, ty (deras skriande indikerar) att de har sett en Satan.”* (Överberättat av Imam Al-Bukhari i sin *Sahih*). För detta är det förbjudet att höja rösten i onödan. Men att höja rösten med *Adhan* (bönekallelsen) och på slagfältet är tillåtet.

Dessa är de råd som Luqman gav sin son och som nämns i den Ärofyllda Koranen. Många andra har nämnts i en bok med titeln *Hikmat Luqman* (Luqmans visdom). Från denna värdefulla bok citerar vi följande: Imam Ahmed berättade att Ibn 'Omar (må Allah vara nöjd med dem båda) sa: Allahs budbärare (frid vare med honom) sa till oss att: *”Luqman, den vise brukade säga: Om något anförtroddes Allah, skulle Han bevara det.”* [1]

Ibn Hatim berättade att Al-Qasim Ibn Mukhaimirah rapporterade att Allahs budbärare (frid vare med honom) sa: *”Luqman sade till sin son när han gav honom råd: 'O min son! Se upp för att maskera dig, ty det är förräderi om natten och vanära under dagen.' ”*

Berättat av Damurah efter As-Sariy Ibn Yahia: *Luqman sade till sin son: ”På min son! Sannerligen, visdom har fört de fattiga till kungarnas hov.”*

BERÄTTELSEN OM LUQMAN AV IBN KATHIR

Min far sa till mig efter 'Abdah Ibn Sulaiman efter Ibn Al-Mubarak efter 'Abdur Rahman Al-Mas' udi efter 'Aun Ibn 'Abdullah: *Luqman sade till sin son: "O min son! Om du kommer till en folksamling, börja dem med hälsning (Säg As-Salamu 'Alaikum (Fred vare med dig)), ta då ställning och yttra inte ett ord förrän de talar. Om du finner dem iaktta Allahs åminnelse, anslut dig till dem. Men om de iakttar något annat, vänd dig bort från dem och sök andra (som minns Allah den Allsmäktige). "*

Min far berättade för mig efter 'Amr Ibn 'Othman efter Damurah Ibn Hafs Ibn 'Omar: *"Luqman placerade en påse senap bredvid sig och började ge sin son råd, och gav honom med varje råd en påse senap tills allt tog slut. Han sa: O min son! Jag gav dig rådet att om ett berg gavs, skulle det spricka. Han sa: då var hans son som om han blivit slagen. "*

Ibn 'Abbas (må Allah vara nöjd med honom) berättade: *"Ta hand om de svarta männen, ty tre av dem är av Paradisets folk: Luqman den vise, Negus och Bilal (Böneberoparen). "* (Denna Hadith är dock udda och förkastad).

Imam Ahmed nämnde i sin bok *Az-Zuhd* (Askese) Luqmans biografi och många andra värdefulla saker. Han sa: Jag fick höra av Waki' efter Sufyan efter en oidentifierad man efter Mujahid säga: Allahs uttalande: **{ Och sannerligen skänkte Vi Luqman Al-Hikmah }**, dvs. visdom och religiös förståelse. Han tillade: Han var inte en profet. Detsamma återberättades av Wahb Ibn Munabih.

Waki berättade för oss efter Sufyan efter Ash'ath efter 'Ikrimah efter Ibn 'Abbas (må Allah vara nöjd med honom) att han sa: Luqman var en etiopisk slav.

Aswad berättade för oss efter Hammad efter Ali Ibn Yazid efter Sa'id Ibn Al-Musaiyb: Luqman var skräddare.

Saiyar berättade för oss efter Ja'far efter Malik Ibn Dinar: Luqman sade till sin son: "O min son! Ta Allahs lydnad som din handel, och du kommer att tjäna pengar utan att ha några varor."

Yazid berättade för oss efter Abul Ashhab efter Muhammad Ibn Wasi' och sade: Luqman sade till sin son: "O min son! Frukta Allah och låt inte människorna märka att du fruktar Honom för att vinna ära (från dem) medan ditt hjärta är syndigt."

Y azid Ibn Hamn och Waki' berättade för oss efter Abul Ashhab efter Khalid

BERÄTTELSEN OM LUQMAN AV IBN KATHIR

Ar-Rab'i och sa: "Luqman var en etiopisk slav som arbetade som snickare. En dag beordrade hans herre honom att slakta en get och ge honom de två mest behagliga och utsökta delarna. Luqman gjorde det och gav honom tungan och hjärtat. Mästaren frågade: Fann du inte något mer behagligt än dessa? Luqman sa: Nej! Efter en stund beordrade herren honom att slakta en get och kasta de två mest elakartade delarna. Luqman slaktade geten och kastade tungan och hjärtat. Mästaren utbrast och sa: Jag beordrade dig att ge mig de mest behagliga delarna och du gav mig tungan och hjärtat, och jag beordrade dig att kasta bort de mest elakartade delarna och du kastade tungan och hjärtat, hur kan detta vara möjligt? Luqman sa: Ingenting kan vara mer behagligt än dessa om de är goda, och ingenting kan vara mer elakt än dessa om de är elakartade."

Dawud Ibn Rashid berättade för oss efter Ibn Al-Mubarak efter Mu'amir efter Abu 'Othman, en man från Basrah, så här: Luqman sade till sin son: "O min son! Önska inte att bli vän med en däre så att han kan tro att du godkänner hans dårskap. Och ta inte den vise mannens raseri lättvindigt så att han kan avstå från dig."

Dawud Ibn Usaid berättade för oss efter Isma'il Ibn 'Ayyash efter Damdam Ibn Zar'ah efter Shuraih Ibn 'Ubaid Al-Hadrami efter 'Abdullah Ibn Zaid: Luqman sade: "Sannerligen, Allahs hand är över de visa männens munnar; ingen av dem talar utan det som Allah har tilldelat honom."

Abdur Razzaq berättade för oss att han hörde Ibn Juraij säga: Jag brukade maskera mitt huvud på natten och Omar sade till mig: Hörde du inte att Luqman sa: att maskera sig under dagen är förödmjukelse och på natten är vanära. *Så* varför maskerar du dig på natten? Han sade: "Luqman var inte skuldsatt."

Hasan sade till mig efter Al-Junaid efter Sufyan: Luqman sade till sin son: "O min son! Jag har aldrig ångrat att jag tigit. Om ord är silver, är tystnad guld."

Jag fick höra av 'Abdul Samad och Waki' efter Abul Ashhab efter Qatadah: Luqman sade till sin son: "O min son! Skilj dig från ondska och den skall skilja sig från dig, ty ondska föder ingenting annat än ondska."

Berättat av Imam Ahmed: Jag fick höra av 'Abdur Rahman Ibn Mahdi efter Nafi' Ibn 'Omar efter Ibn Abu Malikah efter 'Ubaid Ibn 'Umair: *Luqman sade till sin son när han gav honom råd: "O min son! Välj noggrant mellan sammankomster (av människor)! Om du hittar en sammankomst där Allah*

BERÄTTELSEN OM LUQMAN AV IBN KATHIR

nämns, sitt dig med dem. Så om du är kunnig, kommer din kunskap att gynna dig; men om du är okunnig, kommer de att lära dig; och om Allah vill göra dem gott, kommer du att gynnas av det. O min son! Sitt inte i en sammankomst där Allah inte nämns! För om du är kunnig, kommer din kunskap inte att gynna dig; och om du är okunnig, kommer de att öka din okunnighet; och om Allah vill plåga dem med skada, kommer du att plågas av dem. O min son! Gläd dig inte över att se en stark man som utgjuter de troendes blod, ty Allah utser åt honom en mördare som aldrig dör."

Abu Mu'awiyah berättade för oss efter Hisham Ibn 'Urwah efter sin far och sade: "Visdomen säger: O min son: Låt ditt tal vara gott och ditt ansikte leende, du kommer att bli mer älskad av människorna än de som ger dem proviant." Och han sa: "Det står i visdomen – eller Toran -: "Vänlighet är visdomens huvud." Och han sa: "Det står i Toran: "När du visar barmhärtighet (mot andra), kommer barmhärtighet att visas dig." Och han sa: "Det står i visdomen: "Du kommer att få vad du ger (eller skörda vad du odlar)." Och han sa: "Det står i visdomen: "Älska din vän och din fars vän."

`Abdur Razzaq berättade för oss efter Mu'amir efter Ayyub efter Abu Qulabah och sade: Luqman frågades en gång: Vem är bäst i termer av tålamod? Han sa: Det är den som inte gör något ont efter att ha iakttagit tålamod. De som frågade honom sa: Vem är bäst i termer av kunskap? Han sa: Det är den som utökar sin egen kunskap genom andras kunskap. De frågade: Vem är bäst bland hela folket? Han sa: Det är den rika. De sa: Är det den som har egendom och rikedom? Han sa: Nej! Utan det är den vars bästa söktes, skulle han inte hålla tillbaka eller förhindra det. Och det är den som inte behöver något från andra.

Berättat av Sufyan Ibn 'Uyaynah: Luqman frågades: Vem är värst av alla människor? Han svarade: Det är den som inte känner skam om han ertappas med att begå en syndfull handling.

Abu As-Samad berättade för oss efter Malik Ibn Dianr: Jag fann några visdomsord som följer: "Allah, den Allsmäktige, sprider och förstör benen hos dem som har religiösa åsikter som följer människors lustar och begär." Och: "Det är inte bra för dig att lära dig något nytt utan att utöva det du tidigare lärt dig. Detta är som en man som samlade ihop en hög med torr ved och sedan försökte bära den men kunde inte. Därefter samlade han ihop en till."

Abdullah Ibn Ahmed sade: Jag fick höra av Al-Hakam Ibn Abu Zuhair Ibn Musa efter Al-Faraj Ibn Fudalah efter Abu Sa'id: Luqman sade till sin son:

BERÄTTELSEN OM LUQMAN AV IBN KATHIR

”O min son! Låt endast de fromma männen äta din mat och rådfråga de lärda om dina angelägenheter.” Detta var vad Imam Ahmed citerade från Luqmans visdom, och jag lade till några som han inte återberättade och faktiskt citerade han – Imam Ahmed – saker som jag inte gjorde. Och Allah vet bäst!

Ibn Abu Hatim sade: Min far sade till mig efter Al-'Abbas, Ibn Al-Walid efter Zaid Ibn Yahya, Ibn 'Ubaid Al-Khuza'i efter Sa'id Ibn Bashir efter Qatadah: Allah, den Allsmäktige, gjorde det möjligt för Luqman att välja mellan profetskap och visdom och han (Luqman) föredrog visdom framför profetskap. Sedan kom Gabriel medan han sov och öste visdomen över honom. Och han började förkunna den nästa morgon.

Sa'id sade: Jag hörde Qatadah säga: Det sades till Luqman: Hur föredrog du visdom framför profetskap när du hade möjlighet att välja mellan dem? Han sade: Om Allah skulle tilldela mig profetskap, skulle jag acceptera det och försöka hårt att vinna Hans välbehag, men Han gjorde det möjligt för mig att välja. Jag fruktade att vara för svag för profetskap, så jag valde visdom.

Denna berättelse är inte helt autentisk eller sund eftersom den underberättaren, Sa'id Ibn Bashir, inte är pålitlig. Emellertid ansåg många bland våra tidigare lärda, främst Mujahid, Sa'id Ibn Al-Musayyib och Ibn 'Abbas (må Allah vara nöjd med honom), att Allahs uttalande som lyder: ***{Och sannerligen skänkte Vi Luqman Al-Hikmah (visdom)}***, betyder: omdöme och religiös förståelse. Därav följande att han inte var en profet och ingenting har uppenbarats för honom *Al-Wahi* (Gudomlig inspiration).

[1] Denna berättelse har en svag underberättare i sin kedja, dvs. Qaz'ah Ibn Suwaid Ibn Hujair Al-Bahili (som nämns i ***An-Nasa'is svaga och förkastade berättare***)